

**DELEGACIÓ DE PASTORAL FAMILIAR
BISBAT DE GIRONA
NOVA EVANGELITZACIÓ
4.3
EL BON PASTOR**

(TIMOTHY SCHMALZ)

1
PARÀBOLA DEL BON PASTOR
CONTEXT
MISERICÒRDIA I CONVERSIÓ

Paràbola de Lluc: el pecador que creu que no necessita conversió.

A Lluc, els publicans i els pecadors escolten Jesús. Els escribes i fariseus, que es creuen justos, el critiquen. El missatge de Jesús als escribes i fariseus és: *la conversió del pecador, és el desig i la joia de Déu.*

“Se li acostaven tots els publicans i pecadors per sentir-lo. Però els fariseus i els escribes murmuraven dient: Aquest rep els pecadors i menja amb ells. Llavors els va proposar aquesta paràbola: Qui de vosaltres, si té cent ovelles i en perd una, no deixa les noranta-nou al camp i va a la recerca de la que es va perdre fins a trobar-la? I, quan la troba, la posa joiós sobre les seves espatlles, i, en arribar a casa, convoca els amics i veïns i els diu: Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat l'ovella que se'm va perdre. Us dic que, de la mateixa manera, hi haurà al Cel major alegria per un pecador que fa penitència que per noranta-nou justos que no la necessiten”. (Lc 15, 1-7)

Paràbola de Mateu: l'ovella esgarriada que obre el seu cor a la misericòrdia de Déu.

A Mateu, Jesús es dirigeix als seus deixebles amb aquest missatge: *la misericòrdia de Déu, no pare de buscar l'esgarriat, perquè és voluntat del Pare, que tots se salvin.*

“En aquell moment es van acostar a Jesús els deixebles. Què us sembla? Si un home té cent ovelles i se n'esgarria una, no deixarà a les muntanyes les noranta-nou, per anar a buscar l'esgarriada? I si arriba a trobar-la, us dic de debò que té més alegria per ella que per les noranta-nou no esgarriades. De la mateixa manera, no és voluntat del vostre Pare celestial que se'n perdi un sol d'aquests petits”. (Mt 18, 12-14)

El bon pastor.

Amb la paràbola del bon pastor, Jesús dona un doble missatge: **misericòrdia i conversió.**

La misericòrdia de Déu busca l'esgarriat, mai se n'oblida ni l'abandona, ans el busca, contínuament truca la porta del seu cor.

Déu sempre vessa la seva misericòrdia sobre el cor penedit. Obrir el cor a Déu és un camí de conversió. L'expressió del text de Mateu *“I si arriba a trobar-la”*, podria indicar *“que l'esgarriat es deixi trobar, es converteixi i obri la porta del seu cor”*, perquè *“És voluntat del vostre Pare celestial que no es perdi ningú”*.

Els publicans i els pecadors.

Jesús, convida a tots, publicans, pecadors, escribes, fariseus. El Pare envia el seu Fill, per salvar a tothom. Uns escolten, acullen el seu missatge, creuen en la misericòrdia de Déu i es converteixen.

Els escribes i els fariseus.

Altres, creguts de si mateixos, no es consideren necessitats de perdó i de misericòrdia. De què s'han de convertir?

Jesús, el bon pastor, diu a uns i altres: **“Soc a la porta i truco”**

L'ovella esgarriada

Tots ens hem esgarriat i sovint ens esgarriem encara. Forma part de la nostra naturalesa humana, la capacitat d'esgarriar-nos. Quan ens esgarriem? Cada cop que centrats en nosaltres

mateixos, tanquem la porta del nostre cor a Déu. Tancats en nosaltres mateixos, no som capaços d'escoltar la veu de Déu que ens crida, no deixa mai de buscar-nos, truca a la nostra porta.

2

L'OVELLA PERDUDA SOBRE LES ESPATLLES DEL BON PASTOR

Slawomir Biela

La crida per obrir la porta del nostre cor i per unir-se amb Déu és una cosa que sempre ens superarà. *És una crida a viure en la veritat, a viure l'abandó confiat d'un mateix a Déu.* La resposta més adequada que podem donar és reconèixer la pròpia condició de pecador, la pròpia indigència, la feblesa però, sobretot, que posem tota la confiança en l'amor misericordiós de Déu.

El text parla de pecat i de pecadors, llenguatge que no ressona bé a la nostra mentalitat. L'ego humà no reconeix el mal i el pecat. Molt menys es considera pecador. Com a màxim prefereix aquest llenguatge: feblesa, bloqueig, ignorància, manca de pràctica. Tenim l'oportunitat de fer un acte d'humilitat en reconèixer la nostre tendència al mal i al pecat.

Aquest text, que comenta la paràbola del bon pastor, posa de manifest aspectes sobre la Veritat, que l'ego prefereix que passin desapercebuts. Aprofita l'oportunitat de fer-los conscients per viure en la Veritat. M'edita aquestes veritats i experimenta la joia d'incorporar-les en el teu camí espiritual. Encara que en trobes varies, **reconeix** aquella veritat que més necessites incorporar en el teu camí espiritual d'aquest moment. Saps de sobres que **reconèixer** és el primer pas fonamental per reestructurar, assumir, sanar i madurar la teva vida interior.

El cor del Bon Pastor el conquerim només amb l'abandó confiat a Ell.

El coneixement de la nostra feblesa i misèria espiritual ens pot causar un estat de decaïment. Per superar-ho, val la pena meditar sobre la paràbola de l'ovella perduda.

Ara, Déu t'estima més que abans de la caiguda. Déu busca l'esgarriat.

Sovint som envaïts pel desànim, la tristesa o el dubte després de cometre mal i pecat, o quan ens adonem que som pecadors, encara que en un moment donat ja no pequem. Aquests sentiments que, exercint en una certa mesura una influència sobre l'esfera de la voluntat, frenen d'una manera manifesta el desenvolupament de la vida interior, **són expressió de manca de confiança i de manca d'actitud d'abandó.**

Veritat 1: Soc pecador. Em manca confiança i abandó.

La tristesa, a més, en l'esfera de la voluntat, és també de part nostra, senyal de manca d'agraïment a Déu per les gràcies rebudes. Un cor ingrati es tanca a Déu. Déu vol atorgar-te contínuament els seus dons, però la ingratitude crea una mena de barrera entre tu i Déu.

Veritat 2: Cada cop que m'entristeixo, poso barreres a Déu.

Quan peques, quan t'esgarries, quan t'entristeixes, no confies en Déu i no ets agraït. Esdevens, llavors, ovella perduda. Què fa, aleshores, el Bon Pastor?

Veritat 3: Quin sentiment m'entristeix en aquests casos, haver-me esgarriat, o haver ofès l'Amor?

Com a resposta a la teva infidelitat **Ell et busca**, i, en el mateix moment en el que li mostres penediment, **et pren als seus braços**, mostrant-te, amb aquest gest, que ja t'ha perdonat. Ell vol

que sàpigues que llavors t'estima, fins i tot **més** que abans de la caiguda. En aquest moment, t'estima **més que mai** amb el seu **inconcebible amor**.

Veritat 4: En cada meva infidelitat, Ell em busca.

El pare, acollint el fill pròdig, diu: **«De pressa, porteu la roba millor i vestiu-lo» (Le 15,22)**. En resposta al reconeixement del pecat per part del fill, el bon pare ordena de donar el vestit **més bonic**: aquell fill que torna a casa, rep, per tant, **el màxim**.

L'escena evangèlica on el Bon Pastor pren sobre les seves espatlles l'ovella retrobada simbolitza el mateix Jesús. Santa Teresa de l'Infant Jesús diu que, després de respondre a Déu amb la nostra falta, **"Ell ens estima encara més del que ens estimava abans de la nostra caiguda!"**

Veritat 5: M'estimes més que abans de la caiguda.

No caiguis en **la temptació** de la tristesa a causa del mal que veus en la teva vida. El més important és la **contrició** i la teva fe en l'amor de Déu. Déu **vol** perdonar. El seu desig més gran és poder manifestar-nos el seu amor misericordiós. Si ets pecador, en el teu camí de conversió, aleshores tens un dret especial a l'amor de Déu: al seu amor extraordinari que s'expressa perquè s'inclina constantment sobre l'abisme **de feblesa i de no-res**.

Veritat 6: Em busques sempre, em perdones sempre, m'estimes sempre.

Veritat 7: Com és la meva contrició i la meva fe en Déu?

La font del perdó

Recorda, però, on es troba la font d'aquest **infinit perdó de Déu**. Recorda que Déu, per donar-te el dret al seu perdó, per poder-te obsequiar amb el seu amor més gran i amb la seva immensa tendresa, en el seu Fill, va morir per tu en la Creu. Ell mateix es lliura per tu. És un gran misteri, el gran misteri de l'amor de Déu, del qual la Creu és el signe. El nostre dret a l'amor que perdona, flueix del Sacrifici Redemptor de Crist en la Creu. Tu no pots oblidar que Jesús, que et porta en els seus braços i t'abraça fortament, té les marques de les ferides que li has causat, que el seu cap, ferit per la corona d'espines, li sagna, les seves cames ferides i els seus braços sagnen, el seu Cor travessat per la llança sagna.

Veritat 8: Medito el misteri de la immensa tendresa de Déu que mor per mi a la creu.

Això t'ho recorda cada Eucaristia, quan el seu Sacrifici Redemptor per tu, es fa present. **Gaudeix, doncs, de la joia de saber-te perdonat**. Procura de no caure en l'altre extrem, que seria tractar els teus pecats a la lleugera. Això seria una cosa indigne; i això no fa referència només als pecats greus, sinó també als pecats venials i a les infidelitats.

Tanmateix, encara que hagi comès un pecat greu causant a Déu un sofriment molt dolorós, el teu penediment és suficient perquè el Bon Pastor et porti al damunt, sobre les espatlles. Aleshores, després de demanar perdó a Déu, cal que recorris com més aviat millor al sagrament de la Reconciliació, en el qual, com a resposta al teu penediment i a la teva fe en el seu amor, Crist et pugui perdonar pel ministeri del prevere. I si la confessió, per motius que no depenen de tu, és impossible, Ell et perdonarà condicionalment, en virtut del teu penediment i de la teva confiança en la seva misericòrdia.

Veritat 9: Reconec que "pecat" vol dir: m'he preferit a mi, abans que a l'Amor. Per això experimento la joia de saber-me perdonat, estimat i reconciliat amb l'Amor.

Quan compreguis més profundament el sentit de la paràbola de l'ovella perduda, en la teva vida hi podrà haver la contrició perfecte. Aleshores, ja no et penediràs per por del càstig, sinó perquè amb el teu pecat o amb la teva infidelitat has ferit Déu, perquè has traït Aquell que

desitja fer **del teu cor** el seu estatge i que contínuament et manifesta el seu amor de predilecció: amor que perdona. Si vius així, la teva contrició et purificarà de les teves culpes.

És clar que per això, cal la gràcia. Però hem de confiar que Déu la concedeix quan el pecador es penedeix per haver ofès l'amor del Bon Pastor. I en aquell mateix instant pot aparèixer en l'ànima, en un cert grau, la gràcia de la contrició perfecta.

Veritat 10: Si la meva contrició és perfecte i em deixo trobar pel bon pastor, aleshores el meu cor és estatge del seu immens amor per mi.

Tota la profunditat del misteri de l'amor misericordiós de Déu, del qual la Creu és el signe, la coneixeràs a la vida futura; però ja aquí i ara a la terra, aquest misteri t'acompanyarà en totes les etapes **de la vida interior**. Enmig de les tenebres mes profundes, **la Creu** serà sempre per a tu **un lloc de llum** vers el qual podràs retornar contínuament. Aquests seran els retorns a la Font de la qual brolla el dret al perdó.

Tancar-se al perdó pot ser també romandre en la tristesa, el desànim i el dubte. Deixar-se envair per aquests sentiments expressa la teva manca de confiança. La pitjor tragèdia que podries viure seria la de no acceptar el perdó de Déu.

Veritat 11: Medito quan em tanco al perdó amb la tristesa, el desànim, el dubte i la desconfiança. Juan m'hi tanco, reconeix que és el meu "pecat" d'orgull.

Déu en treu un bé de les conseqüències del mal.

La paràbola de l'ovella perduda parla també d'això, que Déu no vol el pecat, perquè són els nostres pecats que «claven» Crist a la Creu. El que sí que vol són les seves conseqüències: el penediment pel mal comès, i el descobriment del seu amor que perdona. Per mitjà del perdó que ens concedeix, Déu desitja obsequiar-nos amb el seu **amor immens**. Així, doncs, es podria dir que si no s'ofengués Déu pecant, caldria pecar tan sovint com fos possible per a poder ser portat el més sovint possible a coll i be, a les espatlles del Bon Pastor.

Una veritat semblant va expressar santa Teresa de l'Infant Jesús quan diu a la seva germana Celina: "*Hauríeu d'alegrar-vos de caure, car si caient no hi hagués ofensa a Déu, caldria fer-ho expressament per tal d'humiliar-se*". Santa Teresa de l'Infant Jesús parla de treure profit del pecat, **per conèixer la nostra pròpia misèria**. Anàlogament, el pecat ens pot servir per a **descobrir la profunditat de l'amor de Déu**.

Veritat 12: Trec profit de les meves caigudes: En reconèixer les meves misèries, descobreixo la profunditat de l'amor de Déu.

Santa Teresa de l'Infant Jesús en ensenya encara una altra manera d'aprofitar el pecat: com una ocasió per **oferir a Déu les desagradables conseqüències de les caigudes**. Poc abans de la mort de santa Teresa, la seva germana Paulina (la germana Agnès de Jesús), li havia parlat de la seva tristesa i del seu desànim després d'haver comès una falta: "*Vos no feu pas com jo; quan jo cometo una falta, procuro no entristir-me. Sé prou bé que aquesta tristesa és la conseqüència de la meva infidelitat. Però creus que em quedo afligida així? Oh! no, de cap manera! M'afanyo a dir al Bon Déu: Déu meu, ja sé prou bé que aquest sentiment de tristesa me l'he merescut, però permeteu-me que us l'ofereixi com una prova que vos m'envieu per amor. Estic penedida per la meva falta, però estic contenta pel fet de tenir aquest sofriment per oferir-vos*".

Acceptant de rebre les conseqüències dels teus pecats, esforça't per oferir les experiències relacionades amb elles al Bon Pastor que ve al teuencontre.

Veritat 13: Prenc consciència de les desagradables conseqüències de les meves caigudes. Les aprofito per oferir-les a la misericòrdia de Déu.

No pots recolzar-te en tu mateix.

Els sentiments i les emocions t'acompanyaran quan meditis l'Evangelí només a les etapes inicials de la vida interior. Més tard, serà només mitjançant la fe que coneixeràs el missatge de Jesús. Quan meditis, per exemple, sobre la paràbola de l'ovella perduda, pots rebre el missatge de l'amor del Bon Pastor al nivell dels sentiments i de les emocions; altres vegades, en canvi, ho rebràs per mitjà d'una comprensió intel·lectual. També pot ocórrer que no sentis res, ni compreguis res, i llavors, en aquest cas, només per mitjà de la fe podràs acollir les paraules de Jesús.

Si les reps en l'esfera dels sentiments i de les emocions, aleshores, després de cada caiguda, quan demanis perdó a Déu, si et veus amenaçat per la temptació de la tristesa, pots procurar d'imaginar-te que Jesús et porta en braços.

Tanmateix, en altres etapes de la vida interior, quan els sentiments desapareixen i apareix l'aridesa, ja no ets capaç d'imaginar ni de sentir que et porten els braços del Pastor. Aleshores podràs repetir varies vegades una pregària curta, com per exemple: *Gràcies Jesús, per dur-me en els teus braços*. Després d'haver repetit varies vegades una pregària així, finalment quelcom penetrarà dintre teu, i despertarà en tu la consciència que Jesús certament et porta en braços.

Veritat 14: En aquesta etapa de la meua vida espiritual, venço la tristesa i el dubte, imaginant que el bon pastor em porta en els seus braços, fins deixar-m'ho sentir i emocionar.

Tanmateix, no pots recolzar-te gaire en els coneixements adquirits d'aquesta manera, ja que Déu et pot enfosquir la memòria i la raó. En rebre el missatge de l'Evangelí cal que t'abandonis a Déu, que l'atorgarà la gràcia de reconèixer que Jesús et porta vertaderament en els seus braços. Si després de cada caiguda intentessis recordar que Jesús et porta en els seus braços quan li mostres penediment, això seria com voler recolzar-se massa en la pròpia memòria, seria l'expressió de riquesa espiritual. Llavors, en el camí vers la santedat hauries de ser purificat d'això.

És Déu qui et recordarà el seu missatge d'amor; Ell et donarà aquesta gràcia, te la donarà més generosament com més pobre en l'esperit siguis, i com més profundament compreguis que per tu mateix no ets capaç ni tan sols de recordar allò que Déu t'ha permès conèixer.

Veritat 15: Em sento pobre d'esperit: Tu ets el Tot, i jo el no-res.

Tot contemplant la Creu.

Cal que procuris estar sovint davant la Creu. Coneixeràs llavors la profunditat del misteri del perdó de Déu: només l'obertura al misteri del Sacrifici Redemptor, permet concebre el grau del mal humà. En adorar la Creu, tot reconeixent el teu propi mal, Jesús crucificat t'estrenyerà contra el seu Cor ferit. Procura de situar-te al peu de la Creu amb Maria, i demana-li que t'ensenyi a adorar el seu Fill crucificat. La Mare de Déu, també quan estava al peu de la Creu, reconeixia certament el seu no-res, encara que no tenia pecat. Jesús l'abraçava contra el seu Cor, no com a resposta pel penediment dels seus pecats, sinó per la seva humilitat.

La Redempció de Crist inclou també Maria. Precisament gràcies a la Redempció fou preservada del pecat. En un cert sentit es pot dir que Déu perdona Maria anticipadament, preservant-la de les caigudes; i, si la perdona, també la pren en els seus braços, com el Bon Pastor pren l'ovella perduda.

Veritat 16: Maria, mare, porta'm a Jesús. Ensenya'm a estimar-lo com tu l'estimes fins a la creu.

Maria visqué conscient del seu no-res, conscient que Déu, en tot moment, la preservava del pecat. Això ens ho mostra el Magnificat així com altres fragments de l'Evangeli. Per això sempre fou humil, confiada, agraïda. En resposta a una actitud com aquesta, Déu li manifestà contínuament **el seu amor immens**. Ella, per part seva, l'acceptava amb el cor totalment disponible.

Veritat 17: Cultivo un cor plenament disponible.

Els pecats de què Déu ens preserva contínuament.

Pel poder del Sacrifici de Crist, Déu perdona anticipadament molts dels nostres pecats, preservant-nos-en a tota hora. Santa Teresa de l'Infant Jesús deia: "*Jo reconec que sense Ell, hauria pogut caure tan baix com santa Magdalena, i la profunda paraula de Nostre Senyor a Simó ressona molt dolçament en la meva ànima...Ho sé: «Aquell a qui poc és perdonat, estima poc» (Lc 7,47); però jo sé també que Jesús m'ha perdonat a mi més que a santa Magdalena, perquè Ell m'ha perdonat per endavant, no deixant-me caure.»*

Quan nosaltres li agraïm d'haver estat preservats dels pecats *gràcies al poder del Sacrifici de Crist*, ens beneficiem d'aquesta gràcia particular de l'amor diví, amor que perdona. Hauríem, doncs, d'agrair molt a Déu, no solament per perdonar-nos els pecats que hem comès, sinó també de preservar-nos de cometre'n molts d'altres. Si no fos així, certament els faríem.

Sense la protecció de Déu, en realitat, nosaltres podríem cometre tots els pecats possibles. Prou bé coneixem les paraules de Jesús, quan diu: "*Sense mi no podeu fer res*" (Jn 15,5). Podem tenir la certesa que Jesús, en perdonar-nos els pecats dels quals hem estat preservats, ho fa amb el mateix gest i ens pren en els seus braços, per mostrar-nos el seu immens amor.

Veritat 18: Jesús, el meu bon pastor, gràcies per buscar-me cada cop que em perdo i m'alluny del teu amor. Et prego: Fes-me teu i dona't a mi. Fes-me teu com tu vulguis. Deixa'm ser servidor teu.

El Senyor és el meu pastor, no em manca res. Salm 22, cantat per la coral de la Parròquia Palau Sacosta.

<https://youtu.be/qfx4i-X9SpY?si=trQj6X4kdAu5KL9h>

3

**LA PARÀBOLA DE L'OVELLA PERDUDA VISTA DES DEL MAPA DE LA CONSCIÈNCIA
COLUMNA SOBRE EL PROCÉS.**

EN QUINS NIVELLS EM PERDO I ES DETURA EL MEU PROCÉS INTERIOR?

Hawkins

El regal que suposa la contribució del doctor Hawkins a l'evolució de la humanitat està més enllà del que poden expressar les paraules. Sense un mapa, no és possible endinsar-se en la selva verge o trobar el tresor. També és impossible endinsar-se en la vida interior. Per què sovint ens perdem i ens sentim com una ovella perduda.

Parla la Dra. Fran Grace. La doctora Grace és professora d'Estudis Religiosos i fundadora del Programa de Meditació a la Universitat de Red-lands, Califòrnia. A més, és autora de diversos llibres, entre els quals s'inclou The Power of Love: A Transformed Heart Changes the World (2019), dedicat al doctor Hawkins i publicat per Inner Pathway Publishing, una organització sense ànim de lucre que va fundar el 2008 seguint la guia del doctor.

L'any 2003, quan em vaig trobar per primera vegada amb el Mapa, durant molts anys havia estat una estudiant de místics i professora d'estudis religiosos. Vaig reconèixer immediatament els "Nivells de consciència" del doctor Hawkins com les etapes clàssiques de l'evolució interna humana que es troben a la literatura sagrada del món i que han estat suggerits durant segles per filòsofs, savis i místics. Per exemple, a la tradició cristiana existeix l'escala del diví ascens, del monjo ortodox Juan Clímaco (c. 579-649), procedent de la Muntanya Sinaí, a Egipte, i el Castell Interior (Las Moradas), de la mística catòlica espanyola Santa Teresa d'Àvila (1515-1582 dC).

Tant si es tracta d'ascendir una escala de virtuts per assolir l'últim esglaó, que és l'Amor, o anar cap a dins, cap a l'estada més interna de la Divina Unió, el cercador passa per moltes etapes. L'essència d'aquests ensenyaments de diverses religions és la mateixa: els cercadors de la veritat passen per moltes etapes. A l'experiència, les etapes no són lineals. Tot i això, per als cercadors dedicats es produeix una evolució definida de la consciència. Per exemple, l'etapa inicial es produeix quan una persona s'adona que a la vida hi ha alguna cosa més que els objectes materials.

En girar cap a dins, entra al que Santa Teresa anomena el castell interior. En una etapa llunyana del viatge, si el cercador continua pel camí sense camí que de vegades es mostra ardu, se li dona una experiència de la importantíssima realitat de l'Amor. Sempre havia estat allà, però com "un tresor ocult enterrat al cor". L'obertura del cor és un punt d'inflexió, ja que ara el cercador ha anat més enllà dels límits de la lògica i ha entrat al regne de la gràcia impersonal, de la sincronicitat i de l'alegria.

MAPA DE LA CONSCIÈNCIA - HAWKINS

CALIBRACIÓ NUMÈRICA DELS NIVELLS DE CONSCIÈNCIA	NIVELLS DE CONSCIÈNCIA (patró de conducta identificable)	QUIN RECORREGUT TÉ EL PROCÉS - PROGRÉS DEL MEU CAMÍ ESPIRITUAL	
700-1000	IL·LUMINACIÓ	Consciència pura, total	
600	PAU	Camí cap a la llum	
540	ALEGRIA	Transfiguració	
500	AMOR	Revelació	
400	RAÓ	Abstracció	
350	ACCEPTACIÓ	Transcendència	
310	VOLUNTAT	Intenció	
250	NEUTRALITAT	Alliberament	
200	CORATGE	Empudegament	
175	ORGULL	Envaniment (de vanitat)	
150	IRA	Agressió	
125	DESIG	Esclavatge	
100	POR	Retraïment	
75	PATIMENT	Desànim	
50	APATIA, FREDOR	Renúncia	
30	CULPA	Destrucció	
20	VERGONYA	Eliminació	

Em deixo trobar pel bon pastor?

- Els camps d'energia positius -coratge, acceptació, raó, amor- són més poderosos que els negatius -vergonya, apatia, por, enuig, orgull- perquè estan alineats amb l'energia de la vida mateixa. Per això la negativitat esgota, mentre que la positivitat eleva.
- El mateix doctor Hawkins lamentava allò que l'ego fa amb ella, com pensar que un està en el nivell de l'amor, quan encara no ha arribat a la resolució del jo característica del nivell de l'acceptació.
- Als cercadors sincers, el Mapa els obrirà els ulls.
- Els cercadors també se senten validats pel Mapa en la cerca de l'amor com a font i destí de la vida espiritual.
- També resulta il·lustratiu veure que la raó, la virtut més venuda a la cultura occidental, és certament una energia refinada, però empal·lideix en comparació amb l'energia del cor, seu de l'amor.
- Com indica el doctor Hawkins: "El camí del cor passa per alt l'intel·lecte i posa la seva fe en la perfecció de l'amor.
- Els nivells de consciència negatius -la vergonya, la culpa, la por, el desig, la ira i l'orgull- prenen energia en lloc de donar-la.

IMPORTÀNCIA I UTILITAT DEL MAPA DE LA CONSCIÈNCIA Dra. Fran Grace

**COM CONVERTIR LA PARÀBOLA DEL BON PASTAR EN UN CONTINU
PROCÉS I PROGRÉS ESPIRITUAL**